

ת"פ 26123/07/14 - מדינת ישראל נגד מנחם מגן,***יהלומי נאמנים בע"מ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 26123-07-14 מדינת ישראל נ' מגן ואח'

בפני כבוד השופט דוד רוזן
בעניין: מדינת ישראל

נגד
1. מנחם מגן
2. ***יהלומי נאמנים בע"מ

גזר דין

א. פתח דבר:

נאשם 1 (להלן: הנאשם) הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: ריבוי עבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר את מקורו ואת זהות בעלי הזכויות בו, עבירה לפי סעי' 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון); ריבוי עבירות של עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, עבירה לפי סעי' 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון; עיסוק במתן שירותי מטבע בלא רישום במרשם, עבירה לפי סעי' 11(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון; 8 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעי' 220(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: פקודת מס הכנסה); 8 עבירות של הכנה או קיום פנקסי חשבונות כוזבים במזיד ובכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעי' 220(4) לפקודת מס הכנסה; 5 עבירות של השמטת הכנסה מדוח במזיד ובכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעי' 220(1) לפקודת מס הכנסה; ריבוי עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס, עבירה לפי סעי' 220(5) לפקודת מס הכנסה; ריבוי עבירות של הכנה או קיום פנקסי חשבונות כוזבים במזיד ובכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס, עבירה לפי סעי' 220(4) לפקודת מס הכנסה; 84 עבירות של שימוש בכל מרמה או תחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעי' 117(ב)(8) יחד עם סעי' 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: חוק המע"מ); ריבוי עבירות של השמדת ראיה, עבירה לפי סעי' 242 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעי' 244 לחוק.

נאשמת 2 הורשעה על פי הודאתה בעבירות הבאות: שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעי' 220(5) לפקודת מס הכנסה; הכנה או קיום פנקסי חשבונות כוזבים במזיד ובכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעי' 220(4) לפקודת מס הכנסה; ריבוי עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס, עבירה לפי סעי' 220(5) לפקודת מס הכנסה; ריבוי עבירות של הכנה או קיום פנקסי חשבונות

כוזבים במזיד ובכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס, עבירה לפי סעי' 220(4) לפקודת מס הכנסה.

ב. כתב האישום:

על פי עובדות כתב האישום, החל מאמצע שנות ה-80 ועד לשנת 2011 עסקו הנאשם ודורון אלעד (שעומד לדין בכתב אישום נפרד), באמצעות נאשמת 2, במתן שירותי מטבע בלתי מורשים במתחם הבורסה ליהלומים ברמת גן (להלן: הבורסה), במסווה של עסק למסחר ביהלומים. עיקר לקוחותיו של הנאשם היו יהלומנים שפעלו בבורסה, אשר ניהלו עסקיהם בחשבונות חנ"י ("חשבון נקוב יהלומים" - חשבון בנק שמתנהל בדולרים, המשמש רק את העוסקים בסחר יהלומים - ד.ר.).

בקליפת אגוז, בין השנים 2005-2011 (להלן: תקופת כתב האישום) הנאשם סיפק ללקוחותיו את שירותי המטבע הבאים: המרת מט"ח תמורת עמלה; העמדת נכסים פיננסיים בישראל או במדינה אחרת בעולם כנגד קבלת שיקים המשוכים על חשבונות חנ"י (להלן: שיקים חנ"י) ומזומן, תמורת עמלה; ניכיון שיקים חנ"י ופתקי קניית יהלומים תמורת עמלה. שירותים אלה סופקו כאשר הנאשם לא רשם את עסקו אצל רשם שירותי מטבע כנדרש, לא דיווח לרשות לאיסור הלבנת הון על השירותים שסיפק, ולא קיים את הוראות חוק איסור הלבנת הון בדבר חובות זיהוי של מבקשי ומקבלי השירות. על מנת להסתיר את פעילותו הבלתי-חוקית ואת ההכנסות הנובעות ממנה, אחת לתקופה הנאשם השמיד או הסתיר את הרישומים המתעדים את פעילות העסק. כמו כן, הנאשם לא ניהל ספרי חשבונות כנדרש בחוק, ולא הנפיק חשבוניות או קבלות בגין תקבוליו מן העמלות שגבה.

על פי כתב האישום, עיקר פעילותו של הנאשם התמקדה במה שכונה ע"י המאשימה "אופרציית שיקים חנ"י" - ניכיון והמרת שיקים חנ"י ופתקי קניית יהלומים למזומן. במסגרת זו הנאשם קיבל מלקוחותיו שיקים חנ"י ופתקי קנייה, וכנגדם העביר לאותם לקוחות את סכום השיק או הפתק במזומן, בצירוף חשבוניות מע"מ בסכומים האמורים שתיארו עסקאות יהלומים שבוצעו לכאורה בין מוציאי החשבוניות לבין נותני השיקים או הפתקים (להלן: חשבוניות הכוזבות). חשבוניות אלה "נמכרו" לנאשם ע"י יהלומנים שונים שפעלו בבורסה, בתמורה לאותם שיקים חנ"י או פתקי הקנייה שמסרו ללקוחותיו, כשהעסקאות המגולמות בהן לא התקיימו במציאות. על מנת שהעסקאות המפורטות בחשבוניות הכוזבות תחזינה כאמיתיות, פעל הנאשם לכך שמוציאי החשבוניות ירשמו בהן מידע כוזב באשר לסוג היהלומים שנמכרו לכאורה, הקאראטורה שלהם וכיוצא באלה פרטים, אשר יתאימו לתחום עיסוקם הספציפי בענף היהלומים של מוציאי ומקבלי החשבוניות. חלק מהחשבוניות הכוזבות שנמסרו לנותני השיקים הוצא ע"י נאשמת 2, באמצעותה פעל הנאשם.

בעבור ניכיון שיקים חנ"י או פתקי הקנייה ואספקת החשבוניות הכוזבות, גבה הנאשם מלקוחותיו עמלה בגובה 2.25%, וכן עמלת המרה בגובה 0.5%. מתוך סכומים אלה, מוציאי החשבוניות הכוזבות קיבלו עמלה בגובה של 2% מסכום כל שיק או פתק קנייה. לפיכך, מפעולות הניכיון המתוארות צמחה לנאשם הכנסה בשיעור כולל של 0.75% מסכום השיקים או הפתקים שניכה. הכנסה זאת לא דווחה כדין לרשויות המס. כמו כן, הנאשם כלל חשבוניות כוזבות בספריה של נאשמת 2, ובכך הקטין במרמה את הכנסתה החייבת.

היקף שירותי המטבע החייבים בדיווח שנתן עסקו של הנאשם בתקופת כתב האישום מסתכם לסכום שנע בין 328,280,000 דולר לבין 335,560,000 דולר.

בשנת 2009 העמיד הנאשם נכסים בישראל בסך כולל של 488,000 דולר, כנגד כספים שמקורם בהימורים בלתי חוקיים.

בתקופת כתב האישום הנאשם מסר ללקוחותיו חשבוניות כוזבות בסכום כולל של לא פחות מ-318,500,000 דולר, מתוכם 834,785 דולר בחשבוניות של נאשמת 2.

סך הכנסותיו הבלתי-מדווחות של הנאשם מעמלות שגבה בתקופת כתב האישום נע בין 2,843,750 דולר לבין 3,025,750 דולר. סך המע"מ הבלתי-מדווח בגין שירותי המטבע שסיפק הנאשם באותה תקופה נע בין 387,725 דולר לבין 412,827 דולר.

סך החשבוניות הכוזבות שנכללו ע"י הנאשם בספריה של נאשמת 2 בתקופת כתב האישום עומד על 568,601 דולר.

ג. טיעוני הצדדים:

בין הצדדים נרקם הסדר טיעון, הכולל הסכמה עונשית. על פי ההסדר, עתרו הצדדים במשותף להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 48 חודשים, מאסר מותנה, קנס בסך 125,000 ₪ וכן חילוט רכוש.

בכל הנוגע לנאשמת 2, ביקשו הצדדים במשותף להסתפק בקנס סמלי בסך 100 ₪.

ב"כ המאשימה, עו"ד אורנה גלבשטיין, הדגישה בטיעוניה את ההיקף חסר התקדים של פעילותו הבלתי חוקית של הנאשם, ואת הנזק הרב שנגרם לקופה הציבורית כתוצאה מכך. הפרקליטה המלומדת ציינה כי הנימוק העיקרי להגעה להסדר הטיעון הוא שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות החוק (לרבות חשיפת ראיות חדשות שהובילו להגשת כתבי אישום נגד מעורבים נוספים בפרשה).

ב"כ הנאשם, עו"ד עדי ברקאי, ציין כי מדובר בהסדר טיעון סביר ומאוזן, וביקש לאמצו. הסנגור הנכבד הפנה לשיתוף הפעולה של הנאשם עם הרשויות, להודייתו במשפט, לחיסכון בזמן שיפוטי, להסרת המחדל האזרחי והגעה להסדר מול רשויות המס, וכן לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

בסופו של טיעון, שני הצדדים ביקשו לגזור על הנאשם את עונש המוסכם על פי ההסדר.

ד. דין והכרעה:

משמצא המחוקק לנכון להוסיף לספר החוקים את תיקון מס' 113 לחוק, מצווה בית המשפט לפעול בהתאם להוראותיו ולקבוע תחילה מהו מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם.

יודגש כי גם קיומו של הסדר טיעון "סגור" כבענייננו אינו פוטר את הערכאה הדיונית מלבחון את ההסדר על פי הוראות תיקון 113 לחוק:

"בפסק דין שניתן לאחרונה בבית משפט זה בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013), לאחר שניתן גזר דינו של בית המשפט קמא בהליך שבענייננו, נקבע כי קיומו של הסדר טיעון

המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווח ענישה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התיקון. באותו עניין נקבע כי אין בהסכמת הצדדים לעניין העונש הראוי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו. בהזדמנות זו אציין כי פסיקה זו מוסכמת גם עליי."

(ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 12)

לעניין זה נקבע כי על בית המשפט לקבוע - במנותק מן ההסדר - את מתחם הענישה ואת העונש הראוי בתוך המתחם; להשוות את העונש המוסכם לעונש שהיה צפוי לנאשם אלמלא ההסדר; ולבחון מה מידת ההקלה שניתנה לנאשם במסגרת ההסדר והאם ההסדר מאזן נכונה בין הקלה זו לבין האינטרס הציבורי (ראו ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), בפסקה 19; "למבחן האיזון" בהסדרי טיעון ראו ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים)).

כפי שכבר קבעתי בעבר, אני סבור כי כאשר עסקינן בהסדר טיעון סגור אין צורך בהנמקה מלאה של דרך קביעת מתחם הענישה והעונש הראוי, וניתן להסתפק באיזון קצר בין השיקולים המונחים ביסוד ההסדר לבין תמצית הערכת בית המשפט ביחס למתחם וסוג העונש המשוער אשר היה ניתן ללא ההסדר על פי נסיבות המקרה (ראו ת"פ (מחוזי ת"א) 24189-04-14 מדינת ישראל נ' אסט (גזר דין מיום 15.07.2014), בעמ' 19-20 והמקורות המצוינים שם).

בענייננו, הנאשם פעל בתחום רב במשך תקופה ארוכה למען מטרה אחת - להעשיר את כיסו הפרטי על חשבון הציבור כולו. הנאשם פעל בשיטתיות לרמייתן של רשויות המס. הנאשם העלים הכנסות ומע"מ, סייע להוצאת כספים מחוץ לגבולות המדינה, הלבין ביוזעין כספי עבירה, וסיכל במזיד את משטר הדיווח העומד בליבו של חוק איסור הלבנת הון - הכל בעבור בצע כסף לשמו. ועוד, הנאשם סייע לרבים אחרים לגזול את כספי הציבור באמצעות החשבוניות הכוזבות שסיפק. ההיקף הכספי של העבירות בהן הורשע הנאשם הוא חסר תקדים. הנזק שמעשי הנאשם גרמו לקופה הציבורית הוא כמעט בלתי-נתפס.

בנסיבות שתוארו, מתחמי הענישה ההולמים את מעשי הנאשם הינם כמפורט להלן:

לעבירות לפי סעי' 3(א) לחוק איסור הלבנת הון - בין 3 ל-8 שנות מאסר;

לעבירות לפי סעי' 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון - בין 3 ל-7 שנות מאסר;

לעבירה לפי סעי' 11(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון - בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל;

לעבירות לפי פקודת מס הכנסה - בין 4 ל-9 שנות מאסר;

לעבירות לפי חוק המע"מ - בין 4 ל-9 שנות מאסר;

לעבירות לפי חוק העונשין - בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

מנגד, יש להטעים כי הנאשם שיתף פעולה עם רשויות החוק למן הרגע הראשון, הודה במיוחס לו, ואף סיפק ראיות חדשות שלא היו בידיעתם של חוקריו. הנאשם סייע לחשיפת הפרשה כולה, ותרם תרומה משמעותית להעמדתם לדין של מעורבים נוספים, נגדם הוא עתיד להעיד מטעם המאשימה.

ועוד, הנאשם הודה במשפטו, לקח אחריות על מעשיו, וחסך מזמנו של בית המשפט.

חשוב לציין כי הנאשם הסיר את מחדל האזרחי והגיע להסדר עם רשויות המס.

בשל כל אלה, ובעיקר בשל חלקו המרכזי בחשיפת הפרשה ובהבאת המעורבים הנוספים לדין, ראוי הנאשם להקלה בעונשו.

מדובר בנאשם בן 60, יליד ירושלים, נשוי, אב לשלושה ילדים וסב לשתי נכדות. הנאשם שירת בצה"ל כנהג, ולאחר שחרורו החל לעבוד בחלפנות כספים. לנאשם אין כל עבר פלילי.

ה. סוף דבר:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ושקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, מצאתי כי הסדר הטיעון הינו סביר, מאוזן, ונמצא בגדרות שהותוו ע"י בית המשפט העליון לעניין הסדרי טיעון בכלל, ולענישה הראויה בענייננו בפרט.

לפיכך, הריני לאמץ את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשמים, בגין כל האירועים בהם הורשעו, את העונשים הבאים:

נאשם 1:

1. 60 חודשי מאסר, מתוכם 48 חודשים בפועל (בניכוי 5 ימי מעצרו) והיתרה על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה מן העבירות בהן הורשע.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו במתקן כליאה "ניצן" ביום 17.01.2016 עד לשעה 12:00. באם הנאשם לא יתייצב במועד האמור - ייעצר לאלתר.

2. קנס בסך 125,000 ₪ או 180 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם באופן הבא: 30,000 ₪ ישולמו ב-30 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.07.2015; 50,000 ₪ ישולמו בתשלום אחד תוך 6 חודשים מהיום; 45,000 ₪ ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כשהתשלום הראשון מביניהם ישולם לאחר שהנאשם ירצה 32 חודשים מעונש המאסר שנגזר בסעי' 1 לעיל. באם לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

3. החלטה בעניין חילוט הרכוש תינתן במסגרת פסק דין משלים לאחר שמיעת טענותיהם של הטוענים לזכות ברכוש.

נאשמת 2:

1. קנס בסך 100 ₪. הקנס ישולם תוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, כ"ח סיוון תשע"ה, 15
יוני 2015, בנוכחות הצדדים.

דוד רוזן , שופט